

22. august 2016

Det er med vemod, at vi har modtaget meddelelsen om, at tidligere nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer er død, 91 år gammel.

Erik Hoffmeyer kom første gang til Nationalbanken i 1950 som ung cand.polit. Efter en årrække at være tilknyttet Københavns Universitet, først som lektor og senere som professor, blev han formand for Bikubens direktion og vendte tilbage til Nationalbanken i 1965 som kgl. udnævnt direktør og formand for direktionen. Denne stilling bestred han i 30 år, indtil han ved udgangen af 1994 gik på pension.

Erik Hoffmeyers tid som nationalbankdirektør spænder over en foranderlig tid i dansk pengehistorie, hvor den økonomiske teori blev udfordret af den økonomiske udvikling, og hvor pengepolitikken blev tillagt gradvis mere betydning. Hoffmeyer var meget optaget af økonomisk-politiske problemstillinger herunder særligt beskæftigelsesproblemer og velfærds-teori. Han bestred en lang række tillids- og bestyrelsesposter gennem årene, og i starten af 1960'erne var han fortaler for oprettelsen af en uafhængig opinionsdannende faktor, der kunne påvirke institutioner og organisationer til at se på økonomiske problemstillinger i et helhedsperspektiv. Han var derfor nærmest selvskrævet som medlem af det første formandskab for Det Økonomiske Råd i perioden 1962-65, og senere som almindeligt medlem indtil 1994.

Erik Hoffmeyer var ligeledes en central spiller under forhandlingen om valutakurspolitikken med den netop tiltrådte Schlüter-regering i 1982. Forhandlingerne endte med, at man overgik til konsekvent fastkurspolitik. Hoffmeyer var en markant fortaler for den stabilitetsorienterede økonomiske politik, der blev ført fra begyndelsen af 1980'erne, og som lettede presset på pengepolitikken

oven på de dårlige erfaringer med den økonomiske politik i 1970'erne. Fastkurspolitikken, som skiftende regeringer har holdt fast i siden, var et led heri. Med den udvikledes en arbejdsdeling mellem regeringen og Nationalbanken, hvor regeringen tager sig af den mellemfristede stabilitetsorienterede politik, mens Nationalbanken har ansvaret for at holde kronekursen fast. Det har vist sig at være en nyttig arbejdsdeling, som fungerer den dag i dag.

Erik Hoffmeyer har været med i diskussionerne om det europæiske monetære samarbejde siden 1972, og var formand for EF-centralbankchefkomiteen ad tre omgange. Han var generelt meget internationalt engageret og nød stor respekt i internationale sammenhænge, bl.a. for sit arbejde i den internationale tænketank Group-of-Thirty (G-30), som har til formål at få uddybet forståelsen af økonomiske og finansielle spørgsmål på globalt plan.

Erik Hoffmeyer var nationalbankdirektør i 30 år og var en meget respekteret og vellidt chef. Han var socialt engageret og var til sin død aktiv i bestyrelsen for Fonden Erik Hoffmeyers Rejselegat, hvis ene legatportion fortrinsvis uddeles til en person, der er flygtet til Danmark.

Vores tanker går til hans nærmeste.

Lars Rohde, Hugo Frey Jensen og Per Callesen